

CENA
EGZEMPLARZA 10 GR

KRAKOWSKI

Prenumerata miesięczna wraz z od-
ręceniem do domu zł 3.50.

KURIER WIECZORNY

Nr 80

Niezależny organ demokratyczny

Rok II

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Mikołajska 3. Tel. Nr. 164-20
Redaktor przyjmuje w środy od godz. 18-19. Sekretarz redakcji codziennie
od godz. 16-18. Redaktor naczelny: B. Rembowski.Sila bez wolności i sprawiedliwości jest tylko gwałtem
i tyranią, sprawiedliwość i wolność bez siły — to czczy gadanina
i dzieciństwo.

JÓZEF PIŁSUDSKI

Kraków wtorek 22 marca 1938 r

Już są skutki anshlusu

Agencja „Echo“ donosi:
„W ostatnich dniach zgłosiła się
do Ministerstwa Przemysłu i Handlu
delegacja robotników kopalni „Sa-turn“ w sprawie sytuacji wytworzo-
nej na tej kopalni w związku ze spad-
kiem zbytu.
Delegacja interweniowała celem u-zyskania większej licencji dla kopal-
ni.
W związku z tą interwencją pod-
kreślić należy że spadek zbytu w kra-ju i eksportu do Austrii odbił się na
stanie zatrudnienia całego przemysłu
węglowego.Na Śląsku liczą się z 7—8 świę-
tówkami w marcu.Jest rzeczą oczywistą, że podnie-
sienie licencji kopalni „Saturn“ mu-
siało się odbić na zatrudnieniu ro-
botników w innych kopalniach, znaj-
dujących się w sytuacji nielepszej
niż kopalnia „Saturn“.Włoskie wojska na froncie
aragońskimRzym te. — Przytoczymy szereg
głosów prasy włoskiej, świadczących
o roli wojsk włoskich w ofensywie
wojsk gen. Franco.Wojska te są na froncie aragoń-
skim.I tak pisze „Stampa“ dnia 11 mar-
ca:„Obydwie brgady „czarnych ko-
szul“ posunęły się o 25 kilometrów
na drodze do Cortes widziano długie
kolumny zmotoryzowanej artylerii
oraz samochodowe pozycje „Fiata“.

„Corriere della Sera“ z 11 marca:

„Na froncie pod Rudilla wystąpiły
jednostki włoskiego korpusu legioni-
stów.Gwałtowne przygotowania arty-
lerii oraz nalot eskadry samolotów o-
chootników włoskich w Hiszpanii u-
możliwiły natychmiastowe zniszcze-
nie nieprzyjacielskich umocnień“.„Corriere della Sera“ z dnia 12 b.
m.:„Cały korpus włoskich ochotników,
złożony z dywizji „czarnych płomie-
ni“, 23 marca i „Littorio“ został
wprowadzony do akcji“.

„Stampa“ 13 marca:

„Generał Bergonzoli, dowódca dy-
wizji „Littorio“, na czele kompanii
szturmowej swojej dywizji zdobył
Montalban, biorąc do niewoli patro-
le tylnie cofającego się nieprzyjacie-
la“.

„Giornale d' Italia“ 13 marca:

„Pod Munesa samoloty pocigowe
włoskie w kluczowych formacjach
złazyły się tuż nad ziemią, ostrzeli-
wując nieprzyjaciela z karabinów
maszynowych“.

„Corriere della Sera“ z 14 marca:

„Okolo północy oddziały legionis-
tów weszły do Alcaniz.“Piechota legionistów przy pomocy
tanków, po silnym przygotowaniu
artyleryjskim, przełamała opór prze-
ciwnika“.Niezwykle szybkie posuwanie się
korpusu legionistów który bardzo
silnymi i wypróbowanymi w bojach
oddziałami przełamał ku dolinom rzeki
Guadelupy, dowodzi woli generała
Franco uzyskane do tej pory sukcesy
wyzyskać aż do ostatecznego rezul-
tatu“.Kontygent wiz
do PalestynyW dniu 19 marca upłynął ostatecz-
ny termin składania paszportów e-
migracyjnych w Centralnym Sjonis-
tycznym Wydziale Palestyńskim któ-
re mogą być zaliczone do kontygentu
na rok bieżący.

Sąd Okręgowy w Krakowie

Wydział IV Karny

Dnia 18. 3. 1938

Sygn. IV Pr. 118/32

Sąd Okręgowy, Wydział IV Karny k Kra-
kowie na posiedzeniu niejawnym w dniu
dzisiejszym po wysłuchaniu wniosku Proku-
ratora Sądu Okręgowego w Krakowie wydał
następujące

postanowienie

1) Zawierza się po myśl §§ 489, 493
austr. proc. karn. zarządzoną i wykonaną
przez Starostwo Grodzkie w Krakowie
dnia 27 lutego 1938 konfiskatę czasopisma
„Krakowski Kurier Poranny“ Nr. 67 z dnia
9. 3. 1938 z powodu treści:1) artykułu zamieszczonego na stronie 2
pt. „Nad światem toczy się decydująca roz-
grywka“ w ustępie od słów „Rzesze pracu-
jące“ do słów „róż faszystowskich“ zawie-
rającego znamiona wyst. z art. 170 i 127 kk.2) artykułu zamieszczonego na stronie 2
pt. „Chłop do pluga, szewc do kopyta, a
elita do rządzenia...“ w ustępie od słów „Nie
dawno zresztą“ do słów „a nie do polityki“
zawierającego wyst. z art. 170 kk.2) Zakazuje się dalszego rozszerzania
skonfiskowanej treści powyższego artyku-
łu, a zakaz ten ma być ogłoszony w prze-
pisanej formie w najbliższym numerze cza-
sopisma „Krakowski Kurier Poranny“ i w
Dzienniku Urzędowym.III) Cały nakład skonfiskowanego druku
ma być zniszczony.Na oryginale właściwe podpisy. Za zgod-
ność: Kierownik Sekretariatu.Nowe ataki przeciwko dyrektorowi
CzarneckiemuW odpowiedzi na krytykę niektó-
rych władz przez p. dyr. F. Czarne-
ckiego w trakcie procesu Doboszyń-
skiego jako odwet podejmuje się go-
rączkową kampanię przeciwko dyr.
Czarneckiemu.

Namietna pogon w poszukiwaniu

Na żółtym froncie
toczą się znowu krwawe walkiPrasa japońska donosi, że ostatno
wznowione zostały operacje wojenne
w prowincji Sujuan, gdzie po stro-
nie japońskiej występują pułki mon-
golskie.Do poważniejszych starć doszło
pod m. Tuszeng.Komunikat chiński donosi że Ja-
pończycy pod osłoną silnego ognia
dz artylerii usiłovali wysadzić z 3
okrętów wojennych desant na północ
od m. Wuhu.Desant napotkał na silny opór ze
strony chińskiej.

W wyniku walki Japończycy po-

Nowe ataki przeciwko dyrektorowi
Czarneckiemumateriału do ataku prowadzona jest
w wielu miejscowościach.Akcja ta częściowo toczy się rów-
nież przeciwko wicemarszałkowi Se-
natu dr. Kwaśniewskiemu, z powodu
jego wystąpienia w Senacie.nieśli znaczne straty i musieli wyco-
fać swe okręty.Prasa chińska donosi że „8 chiń-
ska narodowa armia“ (czerwoną) zo-
stała uzupełniona posiłkami i po
dłuższym wypoczynku zajęła odcinek
frontu z prowincji Szansi.Jedna z dywizji tej armii posuwa-
jąc się na wscód nawiązała uporczy-
wy bój z oddziałami japońskimi koło
wsi Sandzioszen przy czym doszło
do walki wręcz.Kolumna Japończyków musiała
się cofnąć zostawiając 400 zabitych i
30 Japończyków dostało się do nie-
woli.WIELKA
WYSPRZEDAŻ
POINWENTARZOWA

tylko w firmie

J. DIENER Kraków 20
SzewskaWyroby Fabryk znanych ze
swej doborowej produkcji jak
„Zabkowice“, — „Zawiercie“,
„Epiag“, Karlsbad i inn.

Serwis stołowy porcel. karlsbadzki na

6 osób (25 sztuk) zł. 32.—

Serwis stoł. porcel. na 6 osób „ 22.—

Talerze porcel. restauracyjne

grube, głębokie i płytkie „ —.75

Talerze porcel. restaur. grube

deser. „ —.50

Pliżanki porcel. (6 sztuk) „ 1.20

Czajniki do herbaty porcel. „ —.40

Serwis do kawy porc. (15 szt.) „ 4.50

Garnitur do kompotu lub

ciast (7 sztuk) 1.25

Zastawa szlif. na 6 os. (25 szt.) „ 8.50

Garnitur do likieru z tacą

na 6 osób (8 szt.) 2.50

Kieliszki do wina najnowsze

fasony —.25

Sztalanki (6 sztuk) —.40

Lampy elektr. 4 płom. niki. „ 12.50

UWAGA! Wyżej wymienione
towary mimo niebywale ni-
skich cen są pierwszej jakości o
czym można się przekonać z la-
twością, bez obowiazku kupna.
A zatem korzystajcie póki za-
pas starczy!

Jeżeli się patrzy z góry

(Korespondencja własna „Krakowskiego Kuriera Wieczornego“)

Warszawa, 21 marca

Dziennikarz jest skazany na łaskę i niełaskę samowładcy Sejmu. marszałka. Gdy on nie pozwoli, dziennikarz nie ma wstępu ani do lokalu klubu sprawozdawców, ani do bufetu, ani do łoży w sali sejmowej. Pod tym względem obyczaje sejmowe grubo się zmieniły.

Dawniej dziennikarze byli za pan brat z posłami, kręcili się po kuloarach i bufecie, przysiadali się do stolików klubowych — dziś doszło do tego, że przedstawiciel wielkiego pisma ma w ogóle wzbroniony wstęp do gmachu przy ul. Wiejskiej, pismo to „obrzyło“ Sejm. Bez sądu, bez przesłuchania stron wydano ostateczny wyrok i basta.

Jedyną prawie osobiwością dla sprawozdawcy zetknięcia się z Sejmem jest przesiadywanie w tzw. łoży prasowej, tj. w oddzielnej części zwykłej galerii przeznaczony dla publiczności. Łoża ta położona jest na wysokości I piętra w stosunku do parterowej sali posiedzeń i ma tę właściwość — cały zresztą budynek ma ją — że jest zupełnie nieakustyczna, że nic w niej nie słychać, co się na dół mówi.

Natomiast przy oświetleniu — sala podczas obrad jest cały dzień oświetlona — można patrzeć z góry na posłów i obserwować ich zachowanie się. A to nie jest obojętne, po nieważ w zachowaniu można sądzić o temperamencie posła. A temperament w parlamencie, oho! to ważna rzecz.

A obserwacje można robić bardzo ciekawe. Jeden poseł stąpa poważnie, siada ostrożnie dla zaszanowania dobrze wyprasowanych spodni, drugi rzuca się jak ryba wyjęta z wody, ciągle ma coś do opowiadania ko legom, jest niedbale ubrany.

A najdobitniej objawiają się te właściwości podczas przemówień. Jeden mówi, jakby wygłaszał kazanie; drugi sądzi, że ma przed sobą wiec ludowy, inny znów mówi z zadowoleniem siebie samego — rezultat tego zrózniczkowania jest taki, że mało który z mowców ma „galerię“, tj. słuchaczy.

A nie można narzekać na brak dobrych mowców w tym Sejmie. — Owszem, są i czasem mają nawet coś do powiedzenia. Cóż, kiedy najlepiej zdają sobie sprawę, że ich piękne i obmyślane zwroty trafiają w próżnię, tj. nie zadrasną żadnego ministra,

nie zwolnią jego miejsca. A poczuwających się do siły wypełnienia takiego próżnego miejsca jest wielu — każdy poseł sądzi, że nosi buławę marszałkowską w swej teczce.

Są sprawozdawcy sejmowi, którzy

sprawują tę funkcję od samego początku istnienia Sejmów polskich. Ci wyrobili się na kompletnych septyków, dla których już nie ma nic nowego pod słońcem. Ich zdaniem ten Sejm jest jakościowo gorszy od

poprzednich — tłumaczą to z udaną naiwnością, że wśród 444 posłów można było prędzej wyszukać Salomów, niż wśród 200.

Niech będzie tak — główna rzecz na tym Sejmie ciąży grzech pierworodny jego — lewych urodzin. Nie można się czuć dobrze i nie można mieć wielkiego tupetu, jeżeli się wie, że za plecyma jest próżnia. I tak będzie jeszcze, jak Bóg da, dwa lata. Jur.

P. P. S. o aktualnych zagadnieniach Z obrad Rady Naczelnej

Jak już donosiliśmy obradowała w Warszawie Rada Naczelna PPS., będąca kierowniczą instancją Partii Socjalistycznej.

Konstrukcja Rady Naczelnej charakteryzuje się tym, że skupia ona w sobie przedstawicielstwo najrozmaitszych form polskiego ruchu robotniczego i stanowi przez to faktyczny wyraz całości tego ruchu.

Sytuacja polityczna narzuca Radzie Naczelnej, jako główny temat dyskusji, zagadnienie, związane z przemianami politycznymi, wywołanymi przez zabór Austrii

Aktualne zagadnienia nie zasłoniły sobą jednak kwestii zasadniczych i trwałych w robotniczym ruchu Polski.

Sprawozdanie polityczne i organizacyjne składali: Tomasz Arciszewski — prezes CKW, oraz Kazimierz Pużak — sekretarz generalny. W dyskusji zabrali głos: red. Niedziałkowski, J. Stańczyk, sekretarz generalny górników, D. Kłuszyńska, Piotrowski, Przybys (Kraków), Czapiński, Ciołkosz, Zaremba, Pragier, Pysz (Biał - Bielsko), Rusinek (Gdynia), Stążowski (Wilno), Kwapiński, Hauzner, Wachowicz (Łódź), Ciołkoszowa, Zdanowski, Zawada (Cieszyn) i Chodyński (Łódź).

Ramy dyskusji określiła przygotowana przez Centralny Kom. Wyk. PPS. rezolucja, omawiająca zasadnicze postulaty ruchu socjalistycznego. Obejmuje ona 4 grupy zagadnień.

DEMOKRACJA PRZED WSZYSTKIM

Rezolucja nawiązuje tutaj do dotychczasowego przebiegu walki o powszechne prawo wyborcze. I z tego założenia wychodząc, zwraca się ostro przeciw projektowi kurialnego prawa wyborczego do największych

miast i traktuje je jako zapowiedź dalszego pogorszenia praw wyborczych ludności.

Wychodząc z tego założenia rezolucja wita z uznaniem coraz częstsze przejawy solidarności mas robotniczych, pracowniczych i chłopskich i stwierdza, że „objawy i deklaracje współpracy nad przywróceniem ludowi polskiemu pełnych wpływów na rząd i losy państwa są nieocenioną zdobyczą, na podstawie której kształtować się będzie istotna potęga wewnętrzna Polski“.

POLSKA W NOWEJ SYTUACJI

Rezolucja zwraca uwagę mas pracujących i całego społeczeństwa na to, że aneksja Austrii stanowi cios, zadany bezpieczeństwu i niepodległości tak zw. państw małych, oraz wywraca postanowienia traktatu wersalskiego, poręczającego niepodległość Polski i ustalającego granicę zachodnią naszego państwa na terytorium, odebranych Prusom, a zagrabionym w czasie rozbiorów Polski.

Rezolucja zwraca przytym uwagę na niebezpieczeństwa, kryjące się w hasle Hitlera: „Jeden naród, jedno państwo, jeden wódz“.

Bowiem hasło to w praktyce prowadzi do podminowania życia wewnętrznego państw, posiadających w swych granicach ludność niemiecką.

Przy tej okazji położony został nacisk na specjalne położenie państwa polskiego między dwiema potęgami totalistycznymi, oraz na przejawy dywersji wewnętrznej, przejawiającej się szczególnie na terenie Pomorza, Poznańskiego i Śląska.

PRZECIWKO FASZYSTOWSKIEJ ANARCHII

W tym punkcie rezolucja zwraca się przeciwko zbrodnicyz wprost

wyczynom żywołów endeckich i oenerowskich, które naśladować wzory i ideologie hitleryzmu, osłabiając Polskę od wewnątrz, anarchizując jej życie i najbardziej nawet poważne chwile w życiu państwa zamęczając huligańskimi wyczynami.

Ta akcja nie może być traktowana wyłącznie jako przejaw głupoty politycznej, lecz ma wszystkie oznaki świadomego działania na rzecz odwrócenia uwagi społeczeństwa polskiego i stępienia jego czujności wobec istotnych groźb i niebezpieczeństw.

PERSPEKTYWY POLITYCZNE

Przytaczamy tu dosłownie brzmienie rezolucji, bowiem stanowi ona dokument ogromnej wagi, gdyż określa stanowisko niezależnego ruchu robotniczego na przyszłość.

Rada Naczelna w obliczu rozgrywających się wydarzeń o nieobliczalnych następstwach dla dalszych losów Europy i Polski, oświadcza, że stojąc na dotychczasowym stanowisku współpracy Polski z Państwami Demokratycznymi, a w pierwszym rzędzie z sojusznicą Francją w obronie pokoju, bezpieczeństwa i niepodległości wszystkich państw, popierać będzie nadal wszystkie wysiłki zabezpieczające obronność Państwa.

Rada Naczelna stwierdza raz jeszcze, że Polska osiągnie swój najwyższy poziom swej siły zbrojnej tylko wtedy, gdy masy pracujące zdobędą pełnię praw i współodpowiedzialności za losy Państwa“.

Przebieg dyskusji wykazuje zupełną jedynomyślność poglądów członków Rady Naczelnej, można więc przypuszczać, że rezolucje te w toku niedzielnego posiedzenia Rady Naczelnej zostaną jedynomyślnie uchwalone.

Poza tymi rezolucjami złożono jeszcze wnioski, wyrażające zdecydowanie ujemny stosunek do ZSRR i polityki Kominternu i wzywające do wyjaśnienia masom istoty położenia ZSRR i polityki Kominternu oraz do zwalczania z całą energią resztę środków komunistycznych.

Zgłoszono również rezolucje w sprawie demonstracji pierwszomajowych, które mają odbyć się w tym roku pod hasłami: „Przeciwko faszystom, nacjonalizmowi i hitleryzmowi“, „O wolność i demokrację“, „O nowe wybory“, „O przebudowę społeczną“, „O prawo ludu do wpływu na państwo“, „O Polskę ludową“.

Wskazanie polityczne wykrystalizowane w uchwałach Rady Naczelnej PPS. będą przeniesione do wszystkich komórek organizacyjnych życia robotniczego. Określają one pozycje jakie ten ruch zajmuje w życiu politycznym kraju.

WYRWICZ W „BAGATELI“!!!

Znakomity humorysta, ulubieniec publiczności Leon Wyrwicz zbiera zasłużone brawa na rewii pt. „Zegnamy“, którą wystawia obecnie teatr Bagatela. Udział biorą: Nowowiejski, Honarska, Grocholski, duet Stawa, duet Alotra, oraz telepatka Joanna Grigo.

5-letni plan zbrojeniowy Turcji

Stambuł. — Jak donosi z Ankary pismo „Kurun“ rząd turecki zażąda uchwalenia przez wielkie zgromadzenie narodowe kredytów w wysokości 125 milionów funtów tureckich na dozbrojenie w ciągu najbliższych pięciu lat armii tureckiej.

Już w przyszłym roku finansowym 1938—1939 zostanie wyasygnowana pierwsza transza kredytów w wysokości 25 milionów funtów tureckich. W ten sposób wydatki na armię zo-

staną w nowym budżecie podniesione z preliminowanych 82 milionów do 107 milionów funtów.

Należy dodać, że pięcioletni plan

dozbrojeniowy przewiduje między innymi rozwój krajowego przemysłu ciężkiego. Plan ten został opracowany przy udziale szefa sztabu głównego.

Obrady budżetowe Krakowskiej Rady Miejskiej w Radio

Dziś we wtorek rozpoczynają się obrady Rady Miejskiej nad budżetem m. Krakowa na rok 1938/39. W związku z powyższym

Krakowska Rozgłośnia Polskiego Radia na da w dniu dzisiejszym o godz. 23 sprawozdanie z inauguracyjnego posiedzenia — poświęcone ekspozycji budżetowemu Prezydenta Dr. Mieczysława Kaplickiego.

Począwszy od jutra, tj. środy podawane będą przez Radio codziennie (przez okres trwania Rady) treściwe sprawozdania z obrad w „Wiadomościach bieżących“ o g. 14.45.

Dzięki P. K. O. powstają inwestycje

— a jakie o tym dowiedzieć się można z marcowego numeru „Młodego Obywatela“ czasopisma społeczno - gospodarczego wydawanego dla młodzieży przez PKO. Bogato ilustrowany numer tego pożytecznego, doskonale redagowanego miesięcznika, zawiera ponadto artykuły jak: Jak pracujemy

w naszej PKO. Pieniądzy i dzieci trzeba pilnować, O Polakach na krańcach świata, Harcerze pracują, „Jesteśmy młodzi“ (dalszy ciąg powieści) itp. poza tym opis budowy modelu szybowca J. S—3, dział zagadek, humoru i t. p. Prenumerata roczna tylko 1 zł. Konto PKO. Nr. 29.20.

Z POWODU ROBÓT NAWIERZCHNIOWYCH W UL. ŚW. GERTRUDY zamyka się tę ulicę z dniem 22 marca br. dla ruchu kołowego na odcinku od ul. Sarego do ul. Dominikańskiej.

Walka o tryumf myśli demokratycznej

Odczyt sen. prof. Michałowicza we Lwowie

Lwów. — W sali kina „Apollo“ odbył się odczyt sen. prof. Michałowicza. Odczyt ten został zorganizowany przez lwowski Klub Demokratyczny.

Po słowie wstępnym adw. Olszewskiego, prof. Michałowicz, owacyjnie powitany przez tłumnie zebraną publiczność, nakreślił drogi rozwojowe demokracji polskiej od czasów najdawniejszych aż po dzień dzisiejszy, podkreślając chlubną jej rolę w wyzwoleniach walkach narodu. Wiczym symbolem tej demokracji pozostanie świetlana pamięć Łukasiewicza, po którym idą szeregi bohaterów bojowników PPS, Strzelca

i Legionów.

Demokracja była ongiś matką ruchu niepodległościowego, a dziś jest fundamentem potęgi odrodzonej ojczyzny. Demokracja, która staje dziś do walki z importowanymi z zagranicy tendencjami totalistycznymi, nie jest tylko problemem politycz-

nym, nie jest wyłącznie zagadnieniem władzy ludu, ale w pierwszym rzędzie sprawą sumienia ludzkiego i ideałów etycznych. Ludziom walczącym pod jej sztandarami nie o władzę ludu idzie, ale o triumf zasadniczej myśli demokratycznej. W szermierzach idei wolności, którzy czynią bohaterkie

przeciwstawili marazmowi i egoizmowi pewnej części społeczeństwa działa nakaz sumienia obywatelskiego podobnie jak to robił przez życie Marszałek Piłsudski. Te ideały usiłują dziś zniekształcić różni dekompozytorzy i kompozytorzy.

Czy murzyni będą emigrować z U. S. A. do Liberii?

Nowy Jork. — Senator federalny Theodore Bilbo, przemawiając na łącz-

nej sesji obu izb legislatury stanu Missisipi, wyraził obawę, że o ile Mu-

rzynów, zamieszkujących stany południowe, nie rozmieści się po koloniach, to w niedalekiej przyszłości ta szybko rozmnażająca się rasa stanie się miarodajnym czynnikiem w tych stanach. Tym sposobem po raz pierwszy w dziejach Stanów Zjednoczonych zjawia się problem nie migracyjny, ale emigracyjny. Senator Bilbo oświadczył, że zamierza wnieść do kongresu projekt ustawy o przyznaniu kredytów w sumie 250 milionów na emigrację Murzynów, zaznaczając, że już dziś dwa miliony Murzynów tutaj gotowych jest emigrować do Liberii. Senator wyraził bardzo pesymistyczny pogląd na kwestię murzyńską, twierdząc, że obecnie już 19 z 49 stanów Unii pozwala na związki małżeńskie Murzynów z białymi, co grozi wielką katastrofą biologiczną i kulturalną. Może jeszcze gorsze w swych skutkach są nielegalne związki białych z czarnymi.

SEKCJA STRZELECKO - LUCZNICZA ZWIĄZKU LEG. POL. zawiadamia, że: Pierwsze Międzyzwiązkowe Zawody Strzeleckie Federacji P. Z. O. O. Kraków - Miasto i Powiat odbędą się w dniu 27 marca 1938 r. o godz. 9-tej na strzelnicy P. W. ul. Zwierzyniecka. Do zawodów stają zespoły 5-cio osobowe ze wszystkich Związków zrzeszonych w Federacji. Zawody te będą powszechne zainteresowanie już z tego powodu, że obok Związków, które strzelectwo uprawiają jako sport, biorą udział także te zespoły, które zaprawy strzeleckiej nabrały jedynie w obronie granic naszej Ojczyzny. — Zgłoszenia przyjmuje Kierownictwo Sekcji w dniach 21, 22, 23 w Oleandrach w kancelarii Oddziału od godz. 18 do 19.

Sprawozdanie

ZE SPRAW SZKOLNYCH

Onegdaj w sali Zakładu ks. Lubomirskiego odbyło się Zebranie Obywatelskie w sprawach oświatowo - kulturalnych dzielnicy Osiedle, Grzegórzki i Wesola.

Prócz licznie zebranych mieszkańców na Zebraniu przybyli niektórzy członkowie Rady Miejskiej. Zebraniu przewodniczył sędzia dr Lazarski Marian, przewodniczący Koła Rodzicielskiego Szkoły Powsz. św. Mikołaja. Referaty wygłosili:

1) Potrzeby oświatowo - kult., a w szczególności potrzeby szkół powszechnych — dyrektor szkoły Chrzan Bronisław.

2) Sytuacja materialna szkół powsz. w świetle przepisów prawnych — dr. Święch.

3) Działalność kół rodzicielskich szkół 3 i 18w ostatnim pięcioletniu — przewodn. Koła Horoch Stefan.

Zarówno referaty, jak i dyskusja wykazały, że potrzeby kulturalno - oświatowe tych dzielnic nie są nawet w minimalnym stopniu zaspokajane przez Gminę, że Gmina w dalszym ciągu spycha swe obowiązki, dotyczące szkół powsz., nawet w zakresie utrzymania czystości, remontów, kupna sprzętów na koła rodzicielskie, które prócz tego dźwigają na sobie ogromny ciężar opieki społecznej, a więc dożywiania dzieci,

zaopatrywania w odzież, podręczniki, wyżywkę dzieci na kolonie i t. p. i ponoszą wszystkie wydatki na pomoce naukowe.

Z referatów dowiadujemy się, że zarządy kół tych dwóch szkół w pięcioletnim okresie ze składek, ofiar i imprez zdołały zebrać kwotę 50 tys. zł., z czego na akcję społeczną wydano 17.217 zł., w czym samo dożywianie 3.500 zł., kolonie wakacyjne 9.830 zł. resztę na ubrania i podręczniki. Na remonty, przebudowę, sprzęty i utrzymanie czystości wydano 20.770 zł., zaś na pomoce naukowe 14.607 zł. Ustalono, że potrzeby szkół w zakresie akcji społecznej i zaopatrywania szkół w pomoce naukowe wzrastają z każdym dniem przy wybitnym zmniejszeniu się ofiarności rodziców i że koła rodzicielskie nie mogą nadal wyręczać gminy w jej ustawowych obowiązkach w zaspokajaniu potrzeb gospodarczych szkół.

W końcu zebrania uchwalili jednomyślnie rezolucję, w której domagają się od zarządu Miejskiego:

1) Przeprowadzenia gruntownego remontu wnętrza budynków szkolnych przy ul. Topolowej i Lubomirskiego, urządzenia w nich oddzielnych szatni i uruchomienia natrysków.

2) Zabranowania uporządkowania jezdni

i chodników na ul. Lubomirskiego i Topolowej, gdyż stale zabłocone ich pogarsza ogólnie warunki zdrowotne w szkołach.

3) Budowy nowego gmachu szkolnego na Osiedlu, gdyż budynki szkół powsz. przy ul. Topolowej i Lubomirskiego obłożone są maksymalną liczbą 20 oddziałów, liczą obecnie 27 oddziałów, wskutek czego 7 oddziałów uczy się po południu.

4) Uruchomienie przynajmniej jednego publicznego przedszkola dla Osiedla.

5) Wykupna odpowiednich gruntów i urządzenia ogrodu jordanowskiego i placów dla dzieci dzielnicy Osiedle Ofic. i Urzęd.

6) Uruchomienia wspólnie z władzami państwowymi szkoły dla dzieci t. zw. trudnych i moralnie zaniedbanych, których coraz więcej waleśa się szczególnie w nowych dzielnicach, gdzie łatwo i schronienie w nowych budowlach.

Niezależnie od potrzeb w zakresie skotnictwa powszechnego zebrani uchwalili domagać się od Władz państw. przeniesienia na Osiedle jednego z gimnazjum państwowych, które są skupione w Śródmieściu i mieszczą się nadal w wynajętych budynkach.

ALFRED KERR

Angielskie dziewczęta i damy oraz mr. Eden

1.

Mister Eden jest tutaj bardzo „popularny” (tak tu wymawia się słowo popularny).

Kiedy Anthony Eden ku własnej niespodziance opuścił gabinet trzeba było wypędzić 200 kobiet i dziewcząt z parlamentu, gdyż ich oświadczenia na rzecz Edena były zbyt hałaśliwe. Zapaliły się one jego pięknym wyglądem i było mocno przekonane, że pochwalają jego program.

Nie może być prawdą, że Eden jest „najlepiej ubranym mężczyzną Anglii” (gdyż w przeciwnym wypadku dandysostwo byłoby dziś zbyt mało wymagające), jednak jego twarz jest wśród polityków jakby skrzypcami wśród basów. Za to gruchały, wzdychały, skomlały wokoło niego kobiety i dziewczęta — ale się do tego nie przyznawały.

2.

Pewne pismo rozpytywało osta-

tnio młode angielskie panny: na co są „fond” (to znaczy: co bardzo lubią, na co leca). Tańczyć — to rozu- mie się samo przez się. Ale co jeszcze?

Jedna mówi: Łyżwiarstwo. Kino. Pielęgniarstwo. Jedna: Czytać. Haf- tować. Szyć. Jechać na rowerze. Inna Zbierać marki pocztowe. Trzecia: Podróżować. Muzyka. Zwierzęta. Praca ogrodnicza. Czwarta znów: Po- dróżować (z kim?).

W ten sposób podają one na co le- ca, jednakże nie całkowicie... Tylko jedna przyznała się uczciwie: „inter- eeted in everything” — że „leci na wszystko”.

Ta przynajmniej powiedziała.

3.

Angielskie damy są bardzo pilne jako powieściopisarki; nawet jeśli są miłe, rozpieszczone, światowe i nie potrzebują tego.

Dwie czarujące siostry mówią na

pewnym zebraniu towarzyskim (je- dna jest małżonką lorda, eoch! a dru- ga tylko małżonką sir, pihih):

— You know (tu wymieniają na- zwisko sławnego pisarza) ...i my pi- szemy również.

Obie nie wyglądają na to, jakby to robiły Ale to wcale. Twarze: w każ- dym calu Elżbiety Arden i to bez przyczynienia się, lecz z natury. Zwa- szcza na pysku. A ich sukniom wie- czorowym trzeba mówić per „wy”. U góry przylegający jedwab. Coś za kiecikowego. A piersi błyszcząco wy- pięte, lecz nie tak, żeby pękało, lecz luźno.

Jedna ma dwoje dzieciątek. Żyje bardzo towarzysko. Codziennie od- wiedza jakąś „party” z koguciami o- gonami (nazwa dla: cocktail); albo Sherry party; albo dinner; a gdy się już wszystko załatwiło — weekend na wsi. Pomimo tych wysiłków, mó- wi, poświęca każdego dnia godziny przed południem od 9 do 12 pracy. Pisaniu powieści. Jakiego rodzaju? — Detective.

— Pisałabym raczej inne „novels”, ale mój kontakt opiewa tylko na te „stories”.

A ma przecież bogatego męża. Jakaś inna mówi mi (trupio bia-

ła pudrowana piękność):

— Piszę tylko na takie tematy, ja- kich sama nie czytałabym. Tylko na- tym można zarobić pieniądze. (Ubrana jest w suknię balową).

4.

Roją się. Jedna, z którą rozmawiam po francusku (potrząsa kielichem z Whisky - Soda, patrząc nieruchomym wzrokiem przed siebie) mówi mi, jakby była nieobecna:

— Jecjis des romans tjes fji voles.

Taka jest jej francuska wymowa.

Chociaż na tej wyspie mówi się po francusku z bogatszym zasobem słów, niż w przeciętnych Niemczech, one czynią to chętnie. Słuchają też te go ciętnie. To je łaskocze. To im przy- pomina ostatnią wycieczkę do południowej Francji:

— Czyż nie było „wonder ful”?

Także minister Eden ma przecież ludzki zmysł do tego, co się tyczy Francuzów. Oh, yes. Nawet dla pierw- szych wydań ich literatury. I w ogó- le pod każdym względem — czyż nie było „wonderful”?

Nie przesadzać!

Francuska organizacja obrony narodowej

NA WYPADEK WOJNY

Dziś we wtorek francuska Izba Deputowanych przystąpi do debaty nad sprawą organizacji narodu na wypadek wojny.

Pierwszy projekt ustawy był omawiany w Izbie w marcu 1919 roku i zdobył większość 500 głosów przeciwko 31.

Senat obradował nad projektem w lutym 1928 r. wprowadzając poważne poprawki do tekstu ustalonego przez Izbę Deputowanych.

Projekt nie powrócił do Izby i w r. 1934 ponownie był opracowany przez specjalną komisję i w r. 1936 został wniesiony do Izby, lecz ta nie zajęła się nim.

Na początku obecnej kadencji zajęła się projektem komisja wojskowa i dziś zostanie on wniesiony na plenum Izby.

Sprawozdawcą jest deputowany Rene Richard.

Projekt ustawy określa podstawo-

we zasady mobilizacji, warunki w których może być zarządzona oraz warunki w jakich wina być przygotowana.

Wedle projektu, premier będzie sprawował funkcję ministra obrony narodowej, koordynując działalność ministerium obrony wojny, marynarki i lotnictwa przy pomocy stałego komitetu obrony.

Minister obrony narodowej zapewni obronę przeciwlotniczą terytorium.

Rząd winien już w czasie pokoju przygotowywać organizację czasu wojny i wprowadzać ją całkowicie lub częściowo w wypadku agresji, w wypadkach przewidzianych przez pakt Ligi Narodów oraz w okresach naprężonej sytuacji międzynarodowej.

Projekt oparty jest na zasadzie równości obywatelskiej wobec obowiązku obrony kraju, co znajduje swój wyraz w mobilizacji i rekwizycji materiałów.

Projekt ustawy zawiera ponadto zasadę, że wojna nie może być źródłem zysku oraz przewiduje zarządzenia mające na celu przygotowanie mobilizacji przemysłu już w czasie pokoju.

Projekt przewiduje wreszcie zasady na których opierać się będzie na czelne dowództwo.

Kierownictwo działań wojennych ma być powierzone naczelnemu dowódcy, który będzie mógł być wyznaczony już w czasie pokoju.

Z chwilą ogłoszenia mobilizacji zostaje powołany do życia komitet wojenny, którego odpowiednikiem na czas pokoju jest stały komitet obrony narodowej.

ZACZYNA SIĘ UPADEK DYSCYPLINY W ARMII SOWIECKIEJ

Organ komisariatu obrony „Krasnaja Zwiezda”, wzywając do wzmacniania dyscypliny w armii, stwierdza że w armii sowieckiej „znajdują się tacy dowódcy i tacy komisarze, któ-

rzy zapomnieli o tem, iż bez dyscypliny wojskowej nie może być zwycięstwa”.

Organ wojskowy przytacza przykład samowolnego opuszczania przez

żołnierzy koszar, wypadki pijaństwa i obojętny do tego rodzaju wykroczeń stosunek dowódców i komisarzy.

„Stalinizm” podminowany przez „trockizm”

Jak piszą: „Narodni Noviny” — sowiecki attache prasowy w Pradze Kohn ma być odwołany do Moskwy jako podejrzany o „trockizm”.

Poza swą funkcją w poselstwie sowieckim był on mężem zaufania „Kominternu”.

Posel sowiecki Aleksandrowski, który od pewnego czasu bawi w Bukareszcie, gdzie likwiduje aferę Butenki, ma być również odwołany.

Do Moskwy wyjeżdżają szefowie partii komunistycznej Czechosłowacji Gottwald i Sverka po instrukcje,

jak wyrównać spory wewnętrzne w partii, komunistom w Czechosłowacji grozi bowiem rozkład.

Silne wpływy wykazują zwolennicy „trockizmu”.

Na jednym z zebrań prowincjonalnych na 260 obecnych delegatów tylko 15 wypowiedziało się za dotychczasową linią „Politbiura” partii, a 245 natomiast za Trockim.

Olbrzymi rozwój lotnictwa w USA.

Ostatnie sprawozdanie departamentu handlu Ameryki przynosi ciekawe cyfry, świadczące o olbrzymim rozwoju lotnictwa w Stanach Zjednoczonych.

Samoloty latające pod flagą amerykańską (włącza się w to komunikacje ze środkową Ameryką), przeleciały w roku ubiegłym 491.000.000 mil amerykańskich (mila równa się tysiąc sześćset metrom), czyli o 150 procent więcej niż w roku poprzednim, a dwa razy tyle niż samoloty 17-tych państw europejskich, których statys-

tyki są ogłaszane. W roku 1937 zbudowano w Stanach Zjednoczonych 3.773 samoloty z czego 2.289 na użytek cywilnego lotnictwa w kraju 858 dla wojska a 626 na eksport. Ogółem istnieje w Stanach sto firm budujących samoloty.

Każdy prawdziwy demokratą a b o n u j e i przyczynia się do rozpowszechniania „Krak. Kuriera Wieczornego”

Komedia wyborów w Bułgarii

Bułgarska agencja telegraficzna donosi, że wczoraj odbyły się „wybory” do parlamentu w okręgach Plovdiv i Vraca.

30 posłów z 41 nowowybranych należy do zwolenników polityki rządowej.

Ze 130 dotychczas wybranych posłów 96 popiera rząd.

W następną niedzielę odbędą się wybory w ostatnim okręgu mianowicie w Sofii.

Przyłączenie Austrii do Niemiec

było oddawna przygotowane

Berlin tel. — Jak donosi „Eheinfrent”, omawiając nominację gauleiterów Bürkela na kierownika plebiscytu w Austrii, przebywał on przez całe lato ubiegłego roku w Styrii, pozostając w kontakcie z kierownikami

akcji hitlerowskiej w Austrii. Dojeżdżał on również w tajemnicy do Wiednia gdzie w szczegółach przygotowywano przyłączenie Austrii do Niemiec.

Aresztowanie przywódców Stronnictwa Narodowego w Lublinie

Lublin tel. — Unegdaj w czasie uroczystości ku czci Marszałka Piłsudskiego z balkonu prezesa Stronnictwa Narodowego dr. Majewskiego na Krak. Przedmieściu, wygłosił bez zezwolenia władz prowokacyjne przemówienie redaktor „Głosu Lubelskiego” Bruno Morzycki.

Wzwiązku z tym aresztowano dr. Majewskiego, red. Morzyckiego,

kierownika sekcji akademickiej Str. Narodowego, studenta Uniwersytetu Lubelskiego Leona Świerczyńskiego kierowniczkę sekcji kobiet Eugenię Bietwoźniakównę, kierownika sekcji młodych Jana Chmielewskiego.

Ogółem aresztowano 10 osób. Dr. Majewskiego zwolniono, pozostali zaś nadal znajdują się w więzieniu.

Okolo 10 tys. aresztowanych w Austrii

Paryż tel. Według doniesień korespondentów pism paryskich w ciągu pierwszych 5 dni, po włączeniu Austrii do Niemiec, zostało aresztowanych i zatrzymanych około

10.000 obywateli, wśród tych jest bardzo dużo Żydów.

Odebrano również kilka milionów szylingów od osób które chciały nielegalnie wywieźć te sumy za granicę.

Zjazd działaczy wszystkich ugrupowań

Agencja Asi donosi: W kwietniu r. b. ma się odbyć w Warszawie zjazd działaczy społecznych i politycznych wszystkich od-

cieni i grup, którzy pracują na tych terenach w latach 1914 — 1938.

Zjazd organizują m. in. pp. Rembieliński, Chwalik (b. grupa „Podbieliński”), oraz Jan Czarnecki (b. redaktor Kuriera Porannego”), p. Piotrowski (sekretarz generalny T. U. R.) i szereg innych wybitnych polityków.

Samo zestawienie nazwisk organizatorów budzi zrozumiałą sensację.

Zjazd ma się odbyć na platformie uwypuklenia jedności patriotycznej i zespolenia się z armią.

Wiadomość powyższą podajemy na odpowiedzialność agencji Asi.

BIURO BUCHALTERYJNO - REWIZ

I. GRÜNBAUM

Kraków ul. Floriańska 44 II. p. of. 17

Telefon 181-69

Zakłada księgi — Sporządza bilanse, Rozliczenia — nadzór — Porady buchalteryjne.

Przyjmuje również prace na prowincji

Echa bójek w gmachu organizacyj rolniczych w Warszawie

Warszawa tel. Jak się dowiaduje Polska Agencja Agrarna w związku z bójką, jaka miała miejsce w gmachu Centr. Tow. Organizacji i Kółek Rolniczych w Warszawie między członkami Związku Młodej Polski a członkami Centr. Związku Mł. Wsi, kilku członków Związku Izb i organizacji Rolniczych nosi się zamiarem poruszenia tych wypadków na tere-

nie Związku Izb i Org. Roln. Zajścia te mają również znaleźć odzwierciedlenie na terenie Sejmu.

Ja wiadomo bowiem, salę na zebranie publiczne otrzymał Z. M. P. od zarządu gmachu, a w tym gmachu mieści się lokal Centr. Zw. Mł. Wsi który poostaje w ostrej walce z Z. M. P.

MARZEC.

22

Wtorek.

WAZNE NUMERY
TELEFONICZNE

Strat ogutowa 121-11.
Zegarynka 98.
Poczt. biuro elec. 148-08
Centr. miedzym. 97.
Informator telef. 157-00
Biuro napr. telef. 150-50
Informator kol. 121-68
Centr. gazowal 152-05
Centr. elektr. 150-70
Centr. wodociag. 121-03
Pogotowie rat. 11111.

KALENDARZ RZYM-KATOLICKI
Wtorek Bogusława.
Środa Wiktorii.

Teatr miejski

Dziś we wtorek ukaże się słynna komedia Edmunda Rostanda „Romantyczni”, w której świetna sceniczna zręczność glósnego autora „Cyrana de Bergerac” — budząc echa schyłku 18-go wieku i początku romantyzmu — umiała namalować pełen wdzięku obrazek, przeplatany kunsztowną zarazem i umyślnie naiwną intrygą dwóch stylowych starych rzędów i gruchaniem miłościutkiej zakochanej pary. Opracowanie sceniczne reż. W. Biegańskiego.

W środę po cenach najniższych 11 hr. Fredry „Wielki człowiek do małych interesów” w opracowaniu scenicznym reż. W. Biegańskiego.

W czwartek T. Rittnera „W małym domku” w opracowaniu scenicznym i z udziałem w roli głównej J. Karbowskiego.

Plan przedstawień:

Wtorek: „Romantyczni”

Środa: „Wielki człowiek do małych interesów”

Czwartek: „W małym domku”

REPERTUAR KIN:

ADRIA: „Gdy kwitną bzy”

APOLLO: „Romans szulera”

ATLANTIC: „Skrzydła nad Honolulu”

BAGATELA: „W mrokach wielkiego miasta” i rewia „Zegnamy”

DOM ZOLNIERZA: „Scypion afrykański”

L. O. P. P.: „Rohaterowie morza”

MUZEUM: „Rok 2000”

PROMIEN: „Czerwony okręt”

STELLA: „100 pociech”

SZTUKA: „Książę X”

UCIECHA: „Huragan”

WANDA: „Zuczęło się w poślugu”

Fotoplastikon ul. Szczepańska 5.

Indle.

TEATR ARTYSTÓW „CRICOT”

We wtorki i piątki „Wyzwolenie” Wyapińskiego (I i III część).

Radio

Środa, 23 marca

11.15 Audycja dla szkół 13.45 Muzyka
14.50 Muzyka 15.45 „Ludwik Pasteur” pogadanka dla dzieci starszych 16 „Uczmy się mówić” 16.15 Obrazki muzyczne i piosenki dla dzieci 17.50 Co robić z dzieckiem po ukończeniu szkoły 18.50 Sprawy społeczne 19 „Za robotą” epizod z pow. „Kamienica wielkiego miasta” Wl. Pawlaka 19.20 Pieśń Cezara do słów Mickiewicza 19.35 „Żelazowa Wola w nowej szacie” dialog 19.55 Drobne utwory na altówkę 20.30 „Darwinizm w świecie nowoczesnej nauki o dziedziczności” 21 Koncert Chopinowski 21.45 „Nieprzemijający kwadrans poetycki” 22 Koncert popularny 23 Muzyka.

Kraków do wieczora...

Co zeznał Dr. Drobner?

Zeznania dr. Drobnera zaprzeczyły aktowi oskarżenia. Szczególnie za rzut współdziałania z elementami komunistycznymi został przez dr. Drobnera odparty, wykazał on bowiem dokumentami iż był nawet przez nich atakowany.

Dr. Drobner przedstawił przebieg jego aresztowania, a następnie uzasadnił fakt znalezienia w jego mieszkaniu „podejrzaną” literaturę. Wyjaśnił że będąc na kierowniczym stanowisku w organizacji politycznej, musiał czytać przeróżne pisma i broszury zarówno komunistyczne jak i „narodowe”.

Stąd fakt ich znalezienia w jego mieszkaniu.

Na początku rozprawy zgłasza się sądowi adwokat dr. Kohn z Warszawy.

Oskarżony dr. Drobner udziela peł-

nomocnictw adwokatowi dr. Landauowi i Szumańskiemu.

Dr. Drobner zastrzega się przeciwko niezbyt wyraźnemu określeniu w akcie oskarżenia istoty działacza jednolitofrontowego.

Akt oskarżenia i jemu zarzuca działalność jednolitofrontową.

Na uzasadnienie rozbieżności w ocenie tego określenia cytuje dr. Drobner dwa cytaty z „J. K. C.”.

Następnie odczytuje zeznania inspektora Reszczyńskiego, który wyraźnie zaznacza, że dr. Drobner ma wprawdzie wpływ na masy, ale nigdy nie zauważył by kontaktował się on z działaczami komunistycznymi.

Zeznania natomiast wywiadowcy Maciōła, zbija, jako z gruntu fałszywe.

Ow wywiadowca bowiem zarzucał mu już działanie jako prowodyra w lewicowym odłamie partii socjalistycznej, której wówczas jeszcze nie było.

Dr. Drobner zastrzega się ostro przeciwko określeniu jego działalności przez wywiadowcę Maciōła jako by kontaktował się z komunistami.

Tenże sam wywiadowca zarzuca mu t. zw. „kontaktowanie” z szeregiem osób, ale — powiada dr. Drobner — takie rzeczy należało ściśle określić, ja za takie określenie siedzę już 15 miesięcy w więzieniu.

Dr. Drobner wymienia kilka nazwisk jak Bogusławski, Unger, Holcer Samuel, Cukier false Roiski z którymi nie miał nic wspólnego i nie wchodził się z nimi.

Również zdecydowanie rozprawia się dr. Drobner w dłuższym uzasadnieniu które czyni na obecnych wielkie wrażenie, z komunistami, z którymi zarówno on, jak i jego towarzysze z Polskiej Partii Socjalistycznej walczyli.

Walne Zgromadzenie Związku Zawodowego Pracowników Umysłowych, Przemysłu, Handlu i Biurowości w Krakowie

Wczoraj wieczorem odbyło się w lokalu przy ul. Sławkowskiej 6 doroczne walne zgromadzenie Związku Zawodowego Pracowników Umysłowych Przemysłu, Handlu i Biurowości w Krakowie.

Zebrań zagał i przewodniczył prezes Zarządu Związku red. Maks Statter.

Sprawozdanie imieniem ustępującego Zarządu złożyli: sekretarz St. Wójcik i prezes red. M. Statter.

Imieniem komisji rewizyjnej sprawozdanie złożył p. St. Wolakiewicz, poczem na jego wniosek udzielono u-

stępującemu skarbnikowi i Zarządowi jednomyślnie absolutorium.

Z kolei przystąpiono do wyboru nowych władz związkowych.

Prezesem ponownie i przez aklamację wybrano red. M. Stattera oraz Zarząd, który ukonstytuował się następująco:

Wicprezesa: St. Wójcik (oraz sekretarz) i K. Koczyński,

Zastępcą sekretarza p. L. Austein

Skarbnik St. Mrozek

Zastępcą skarbnika i gospodarz Z. Immelglück.

Członkowie: J. Masłowski, J. Wardęga, A. Marmur.

Zastępcy: A. Brüll, A. Czech, inż. L. Wilenko, Mela Grünschlager B. Silbermann.

Komisja rewizyjna: St. Wolakiewicz, L. Schüssler, T. Stobiński, I. Bloch, O. Safran, I. Selinger M. Zawiliński.

Sąd związkowy: dr. B. Nelken, H. Windisz, Z. Borucki L. Majewski.

Zebrań wyraziło specjalne uznanie ustępującemu zarządowi w szczególności prezydium za jego owocną i wszechstronną działalność.

Zjazd Stron Ludowego w Tarnowie

Tarnów tel. W najbliższy piątek odbędzie się zjazd powiatowy Stronnictwa Ludowego w Tarnowie.

Zjazd ten budzi duże zaintereso-

wanie, ponieważ jest to powiat odznaczający się dużą ruchliwością a nadto będący siedzibą prezesa Zarządu Okręgowego Str. Ludowego w

Krakowie i członka NKW. p. Witka. Zjazd dokona wyboru nowych władz powiatowych Stronnictwa.

Bojkot piwa okocimsk. przez robotników

Związki zawodowe zamierzają ogłosić bojkot piwa okocimskiego na obszarze całej Polski.

Ta ostra forma walki wynika z faktu że baron Götz Okocimską obecnie poseł na Sejm odmówił cofnięcia

wypowiedzenia pracy 5 fernalom którym zwolnił z powodu ich przynależności do Związków Zawodowych.

GROŻNY POŻAR W KRAKOWIE

Dziś przedpołudniem zawezwano straż pożarną do fabryki L. I. C. Har dtmuth - Lechistan S. A. w Krakowie

przy ul. Czarnowiejskiej 70 gdzie wybuchł groźny pożar.

Straż pożarna wyjechała natych-

miał w sile 3-ch pogotowi która za raz przystąpiła do energicznego gaszenia pożaru.

Japończycy obejmują kontrolę nad żeglugą na wodach chińskich

Duże zaniepokojenie wywołało w szanghajskich kołach morskich oświadczenie japońskich władz wojskowych iż bez specjalnego zezwolenia żaden statek nie może pełnić służby żegluga na wodach chińskich znajdujących się na obszarach zajętych przez Japończyków.

Brak takiego zezwolenia pociąg-

nąć może za sobą zajęcie statku i ładunku.

Zarządzenie to odnosi się również do rzeki Jangtse.

Wspomniane koła podkreślają że zarządzenie jest sprzeczne z istniejącymi traktatami i ma na celu umożliwienie japońskiej marynarce wojennej i handlowej opanowanie żeg-

lugi rzecznej wewnątrz Chin znajdującej się ongiś w rękach obcych.

Obecne stosunki w Polsce.

Dziś we wtorek o godz. 7.45 wiecz. w sali odczytowej Zw. Kombatantów, Kraków, Rynek Gł. 12. II. p.

Jeszcze echa sierpniowe w Krakowie „Tempo Dnia” donosi:

„We wtorek bawił w Krakowie ponownie sędzia śledczy do specjalnych poruczeń dr. Czerny w związku z zajęciem sierpniowymi i działalnością prezesa Stronnictwa Ludowego Brunona Gruszki.

Sędzia dr. Czerny przesłuchał m. inn.: członka N. K. W. mgr. Mierzwe Wojciecha Marchwickiego b. prezesa pow. S. L. redaktora Bogumiła Rembowskiego i red. St. Stworę.

staraniem Kadry Młodych, prof. U. J. Dr. Odo Bujwid wygłosi przemówienie na temat obecnych stosunków w Polsce, poczem red. Karol Müller będzie mówił o aktualnych zagadnieniach.

Wstęp wolny. Goście mile widziani

Potrzeby przemysłu - a ustawa inżynierska

Jeżeli weźmiemy pod uwagę konieczność wyrównania zaniedbań i braków w dziedzinie uprzemysłowienia Polski, olbrzymie postępy techniki w innych państwach, naszą obecną sytuację gospodarczą i polityczną, a przede wszystkim konkretne poczynanie rządu w kierunku stworzenia wielkiego planu inwestycyjnego, wtedy okaże się, że nie dysponujemy od powiednim personelem technicznym niezbędnym do wykonania tego planu i rzeczywistego podciągnięcia Polski w zwyczaj.

Już w roku 1936 Ministerstwo Handlu i Przemysłu zwróciło się do Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich z prośbą o opracowanie wniosków zaradczych w związku z niepokojącym brakiem inżynierów mechaników.

Wzmagająca się elektryfikacja kraju stwarza analogiczną sytuację w odniesieniu do inżynierów elektryków.

Przemysł elektrotechniczny już obecnie odczuwa brak sił fachowych, który stać się może podstawową przeszkodą na drodze rozwoju polskiej produkcji sprzętu słaboprądowego.

Ten stan rzeczy wymaga jaknajśpieszniejszej naprawy, a przede wszystkim usunięcia przyczyn tej niewspółmierności, jaka zachodzi między potrzebami gospodarczymi kraju a ilością sił fachowych dostarczanych przez wyższe uczelnie.

W zrozumieniu tej konieczności Stowarzyszenie Inżynierów Mechaników wypowiedziało się w memoriale złożonym p. ministrowi W. R. i O. P. w roku 1937, za koniecznością utrzymania wyższych szkół technicznych nieakademickich (Państw. Wyższa Szkoła Budowy Maszyn w Warszawie i w Poznaniu) oraz utworzenia takiej samej szkoły w Krakowie.

Memoriał zaznacza, że rychłem uzupełnieniem brakującego wyższego personelu technicznego z dziedziny mechaniki i elektrotechniki nie da się osiągnąć wyłącznie na drodze studiów politechnicznych ponieważ:

- 1) politechniki są już przeciążone
- 2) dalsze zwiększenie liczby studiujących na politechnikach wymagałoby wielkich inwestycji a może nawet utworzenia nowych uczelni.

Zasada ekonomii sił i środków przemawia za zwiększeniem kadr absolwentów wyższych szkół technicznych, zgodnie z większym zapotrzebowaniem przemysłu na inżynierów tej kategorii i z uwagi na to, że każdy kończący politechnikę kosztuje Państwo około 15.000 zł. (opinia profesora Witoszyńskiego i inn.) a w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki tylko ok. 3.000 zł..

Repetycyjny bowiem system nauczania w wyższej szkole nieakademickiej ma niewątpliwie wpływ na krótszy okres czasu, niezbędny do przygotowania inżyniera do pracy zawodowej.

Różnicy tych kosztów nie płaci konsument, ale Państwo.

Z powyższego wynika, że niema żadnej obawy, aby rozpatrywany obecnie przez Sejm rządowy projekt ustawy o stopniach inżynierskich obniżyć mógł poziom wiedzy technicznej natomiast pewnym jest, że usta-

wa unormuje stosunki w zawodzie inżynierskim, do którego w chodzą, obok absolwentów politechnik, również absolwenci wyższych szkół technicznych, nieakademickich.

Jest wszystkim wiadome, że Państwo Wyższa Szkoła Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. Wawelberga w Warszawie przyjmuje studentów na tych samych warunkach co na Politechnikę (matura i egzamin konkursowy), a studia oparte w niej są na wyższej matematyce i po wykładach polegają na ćwiczeniach, doświadczeniach i badaniach praktycznych w laboratoriach, w fabrykach lub w terenie.

Chyba nie dla „podniesienia ambicji“ absolwentów, ale w uznaniu wysokiego poziomu szkoły.

Rada Ministrów na posiedzeniu z dnia 8 listopada 1929 r. nadała wawelbercykom uprawnienie I. kategorii w państwowej służbie cywilnej, na równi z inżynierami i absolwentami politechnik.

Wprowadzenie dwóch stopni jak tego chce rządowy projekt ustawy „dyplomowanego inżyniera“ jako tytułu zawodowego i naukowego dla absolwentów politechnik oraz inżyniera jako tytułu zawodowego dla absolwentów wyższych szkół technicznych

typu akademickiego, stanowi zresztą pewien równoważnik odpowiednich funkcji spełnianych przez inżynierów w niezwykle zróżnicowanej dziedzinie praktycznych i naukowych zagadnień techniki i przemysłu.

Wawelbercyzy uważają jednak za konieczne wprowadzenie pewnych poprawek do tekstu nowej ustawy.

Uważają, że nadanie tytułu inżyniera powinno nastąpić jednocześnie z ukończeniem szkoły, a absolwentiom dawnych roczników winien ten tytuł przysługiwać za zaliczeniem 2-

letniego okresu pracy zawodowej, wreszcie postulatem wszystkich przedstawicielstw techników jest by nadawanie stopnia inżyniera zawodowego przysługiwało radom wydziałowym wyższych szkół nieakademickich.

Byłoby to naprawdę doniosłym krokiem naprzód w dziedzinie uprzemysłowienia kraju i rozwoju naszej techniki, gdyby kadry niezbędnego personelu technicznego zwiększyły się jaknajszybciej przez zwiększenie ilości wyższych szkół technicznych i założenia w Krakowie Wyższej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki o poziomie zasłużonej szkoły im. Wawelberga w Warszawie.

Echa konfliktu kowieńskiego w teatrze krakowskim

(X) Na sobotnim przedstawieniu „Gałązki Rozmarynu“ w krakowskim teatrze miejskim zaszła ciekawa incydent.

Mianowicie w jednej scenie występuje przed grupą żołnierzy ich dowódca który pokazując im nieprzyjaciela wzywa do ataku wołając: naprzód na wroga!

Otóż statysta D. który miał właśnie wykonać tę rolę wzywającą żoł-

nierzy i zarazem do widowni zawołał:

„Naprzód na Kowno“.

Na sali powstała wesoła sytuacja gdyż już było wiadomo o zlikwidowaniu kowieńskiego konfliktu.

Wojowniczy statysta otrzymał, za swój brawurowy okrzyk od widowni oklaski, a od dyrektora Bujańskiego po ukończeniu spektaklu natychmiastowe zwolnienie.

W obronie Hiszpanii ludowej

W godzinach wieczornych onegdaj odbyły się w zachodniej części

Londonu demonstracje robotników, w których wzięło udział przeszło 15 tysięcy osób.

Porządek utrzymywały oddziały policji pieszej, i konnej i na motocyklach, w sile tysiąca ludzi.

Demonstranci domagali się ustąpienia gabinetu Chamberlaina i czynnej pomocy dla Hiszpanii ludowej.

Poza tym atakowano w ostry sposób przewodcę faszystów angielskich sir Oswalda Mosley'a.

Maszyna piekielna na weselnym stole

W miasteczku Arbaczynie w Jugosławii od szeregu tygodni nie mówiono o niczym innym, jak tylko o bliskim małżeństwie Maricy Skublicz, najpiękniejszej dziewczyny w okolicy z Gabrielem Landherem — dziedzicem kolosalnej fortuny.

SERCA DZIEWCZĘCE ZMIENNE SĄ...

Oczywiście każdy wiedział, że poprzednio Marica była zaręczona z Aleksandrem Proticzem. W owych czasach stawiano im często za wzór wszystkim zakochanym parom... Ale Aleksander musiał iść do wojska od być służbę wojskową — a serca dziewczęce są, jak wiadomo, zmienne.

Gdy Gabriel zaczął asystować pięknej dziewczynie — zapomniała o dawnej miłości. Gabriel był nie tylko bogaty, ale też i przystojny, a poza tym kończył studia w Budapeszcie. Obiecał Maricy, że pojedą w podróż poślubną do Paryża.

Wszystko to olśniło wieśniaczkę, która nigdy nie miała jeszcze sposobności jechać koleją... powiedziała więc „tak“ ku wielkiej radości swoich rodziców, którzy byli ludźmi ubogimi i mieli jeszcze prócz Maricy sześćro młodszymi dziećmi do wychowania.

ZJAWIŁ SIĘ W PRZEDDZIEN ŚLUBU

W przeddzień ślubu w Arbaczynie zjawił się niespodziewanie Aleksander Proticz, który otrzymał od swego dowódcy urlop dziesięciodniowy.

Rzecz prosta zapytał najpierw, co się dzieje z Maricą, a usłużni sąsiedzi poinformowali go chętnie, że Marica szykuje się do ślubu.

Wysłuchawszy tej wieści Proticz zauważył filozoficznie, że dziewczyna wołała widać złoto od miłości — i zniknęła.

Kiedy z kłoci Maricy opowiedziano o bytności Aleksandra w miasteczku przeraziła się i dopiero na wieść o jego odejściu — odetchnęła z ulgą.

W noc poprzedzającą weselisko do kuchni Landherów wśliznął się jakiś cień i po małej chwili — zniknął.

Weselisko było wspaniałe. Przy uczcie przygrywała orkiestra cygańska. Wódka płynęła strumieniem a humory dopisywały.

Po obfitych przekąskach wnieono na wielkim półmisku dwa prosiaczki upieczone w całości, przybrane

jabłkami. Wyglądały bardzo smakowicie.

DETONACJA...

Właśnie matka pana młodego przystąpiła do dzielenia prosiąt, gdy rozległa się straszliwa detonacja.

Stół rozpadł się na drobne części, goście rozmieleni zostali siłą wybuchu po całym pokoju.

Jakiś widelec wyrzucony siłą eksplozji wpadł komuś w oko. Mur zawalił się z hukiem przypominającym grzmot, grzebiąc pod sobą kilka naciętych osób. Gdy minęła pierwsza chwila paniki z pod gruzów wydobyły się trzy trupy i dwanaścioro rannych.

Sledztwo wykazało, że w nocy poprzedzającej weselisko Proticz umieścił maszynę piekielną w jednym z upieczonych prosiaków. Bomba wybuchła dokładnie w chwili wyznaczonej...

Landher i Marica pobrali się jednak gdy tylko wyleczyli się ze swych ran.

Winowajca nie został odnaleziony. Do oddziału również nie powrócił. Podobno ukrywa się w górach Albańskich...

CZYTELNICY!

Nie zaniedbujcie obowiązku regularnego opłacania prenumeraty za

KRAKOWSKI KURIER WIECZORNY,

jedyny niezależny dziennik demokratyczny, który bez kompromisowo walczy o rządzą i sprawiedliwą Polskę

TRYBUNA SPORTOWA

PO SZWAJCARACH I BUŁGARACH przyszła kolej na Holendrów

Sekretariat AKS w Chorzowie otrzymał oferty od Bułgarów i Szwajcarów na rozegranie spotkań w Polsce. W tych dniach za pośrednictwem Ligi PZPN, AKS otrzymał nową ofertę, tym razem od czołowego klubu ho-

lenderskiego FC Ajax. — Holendrzy chcą rozegrać w Polsce 3 spotkania w czasie od 25 czerwca do 3 lipca br. Zarząd AKS postanowił propozycje Holendrów przyjąć i zaakceptować termin 26 czerwca br. Jedyną prze-

szkodą jest terminarz ligowy, który przewiduje w tym dniu mecz ligowy AKS—Polonia, ale Ślązacy mają nadzieję, że Polonia zgodzi się mecz ten przelożyć na inny termin.

Serce twórcy olimpiad w Olimpi

Jak wiadomo, w dniach 10 i 12 kwietnia miały się odbyć międzypaństwowe mecze bokserskie Polska—Węgry i Polska—Austria. Wobec ostatnich wypadków w Austrii, ten ostatni mecz znalazł się pod znakiem zapytania. Możliwe, że zamiast meczu międzypaństwowego rozegrany zostanie mecz międzymiastowy Wiedeń—Poznań.

Mecz bokserski z Austrią

pod znakiem zapytania

Przewieziono z Szwajcarii do Olimpij serce twórcy nowoczesnych olimpiad, barona Piotra de Coubertin'a. Dnia 25 marca odbędą się w Olimpi w obecności członków kongresu Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego wielkie uroczystości, złożenia serca bar. Coubertin'a do mauzoleum

ROOSEVELT III.

James, syn prezydenta i przypuszczalny jego następca

Ameryka jest krajem specjalizacji. Specjalizacja rodziny Rooseveltów jest niemalże jedyna w swoim rodzaju i tylko rodzina La Follete z Wincconsin mogłaby z nią w tym względzie konkurować. Specjalizacja ta polega na przygotowaniu młodych członków rodziny do kariery politycznej; jest to zaś rzeczą tym bardziej wyjątkową, że

„lepsi ludzie w Ameryce mają dla polityki głęboką pogardę.

Wcześniej zabierają się młodzieńcy w rodzinie Rooseveltów do polityki i wcześniej objawiają wysokie ambicje.

Cokolwiekby myślałby ktoś o Franklinie Rooseveltcie, pozostanie on jednak w historii, wraz z swym kuzynem Teodorem, jako jeden z najznakomitszych prezydentów od czasów Waszyngtona.

Nikt nie mógłby dziś już powiedzieć, czy trzeci z kolei Roosevelt zostanie gospodarzem Białego Domu, lecz nie ulega wątpliwości, że w gronie najbliższej rodziny przygotowuje się najstarszego syna prezydenta. James, do tego zadania; przygotowuje się go niezwykle starannie i w sposób tak oczywisty, że doprowadza to do wściekłości nieprzyjaciół dynastii Rooseveltów.

James Roosevelt ma lat trzydzieści. Jest bardzo wysoki, szczupły, już trochę łysawy i nie należy zgoła do ludzi dobrze ubranych.

Posiada urok swego ojca, a po matce odziedziczył on niezwykłą zdolność zajmowania się dwudziestu rzeczami jednocześnie.

Zaraz po ukończeniu uniwersytetu w Harvard ożenił się z Betsey Cushing, córką pewnego bostońskiego chirurga. Pani Betsey ładna blondyna jest najulubieńszą synową prezydenta. Życie tej młodej pary, to jedno paśmo niezłomnego szczęścia.

Ukończywszy studia, wstąpił James Roosevelt do pewnego towarzystwa asekuracyjnego, gdzie zrobił świetną karierę. Jest ponoć najbogatszym ze wszystkich Rooseveltów, za wyjątkiem swej babki, pani Delano Roosevelt.

Przez jakiś czas uchodził James za młodzieńca dość lekkomyślnego. Jak wszyscy młodzi ludzie lubił się bawić, ale od dawna już prezydent miał go na oku. James musiał stać towarzyszyć ojcu we wszystkich jego podróżach przedwyborczych i brać udział we wszystkich wielkich wydarzeniach politycznych.

Dzisiaj zajmuje James Roosevelt stanowisko bardzo ważne i wysokie:

Jest głównym koordynatorem New Dealu, to znaczy, że ma obowiązek utrzymywania stałego kontaktu z dwudziestu czterema agencjami rządowymi. Znaczy to również, że jest najintymniejszym powiernikiem prezydenta i że zna wszystkie państwowe tajemnice.

Przychodzi od biura o 8.30 rano. Przegląda pocztę, poczem udaje się do apartamentów ojca i towarzyszy mu w czasie jego rannej toalety.

Następnie do godziny 18.30, a czasem i dłużej, przyjmuje tych, którzy nie wiedzą jak zorientować się w skomplikowanym labiryncie New

Dealu. Skierowuje ich do kompetentnych władz, lub podejmuje się sam za nich załatwić jakieś najważniejsze lub najdelikatniejsze sprawy.

James znajduje się w sytuacji dość trudnej. Nie jest to bynajmniej wygodną rzeczą zajmować stanowisko tak doniosłe, skoro się jest synem wszechpotężnego pana i władcy; ale jest rzeczą powszechnie wiadomą, że mało kto uskarża się na niego. Ludzie dziwią się raczej, że daje sobie tak dobrze radę i że stale jest tak grzeczny i gorliwy.

James przydaje się swemu ojcu jeszcze w inny sposób. Przez swych osobistych przyjaciół i przez swe różnorodne stosunki jest on pierwszorzędnym informatorem. On pierwszy widzi „szefa“ wcześniej rano i on ostatni widzi go przed udaniem się na spoczynek. W chwili obecnej nikt absolutnie, nawet jego matka, nie żyje w tak bliskiej i tak stałej styczności z Głową Państwa.

James Roosevelt wygłasza mowy. Jego głos jest w mikrofonie tak podobny do głosu ojca, że niepodobna je rozróżnić. Jego przemowy są ściśle ortodoksyjne i idą ściśle po linii New Dealu, wskutek czego niewiady nie wiedzą czy posiada on własny światopogląd, różny od światopoglądu „szefa“.

Ale syn Franka D. Roosevelta ma, zdaje się taki sam zmysł polityczny jak jego ojciec. Mimo swych intensywnych zajęć codziennych w Waszyngtonie, nie zaniedbuje zgoła tych, którzy stanowiąć będą może przyszłą grupę, mającą wylansować go na najwyższe stanowisko w państwie. Teraz

Tentr Bagatela

W Bagateli od piątku 18 marca i z odzieniem pożegnalna rewia pt. „Zegnany“ cieszy się kolosalnym powodzeniem. Lwia część powodzenia jakim się cieszy dzisiejsza rewia pożegnalna przypada w udziale w pierwszym rzędzie znakomitemu humorystce Leonowi Wyrwiczowi, Honarskiej, Nowowiejskiemu, baletowi Sława, Grocholskiemu. Na specjalną wzmiankę zasługuje fenomenalna telepatka Joanna Grigo z partnerem.

już posiada liczną klientelę, która jest mu bezwzględnie oddana.

Aby zostać prezydentem Stanów Zjednoczonych trzeba mieć trzydzieści pięć lat.

Nie ulega więc żadnej wątpliwości, że James obejmie fotel prezydencki bezpośrednio po swym ojcu, w roku 1940.

Ale jasne jest, że pracuje z myślą o przyszłości dużo dalszej i że uważa swe obecne stanowisko tylko za znakomity kurs przygotowawczy do swej przyszłej działalności.

Jego rola jest w gruncie rzeczy rolą Wielkiego Wezyra. Płaca jego wynosi 10.000 dolarów rocznie.

RALPH LINTON

STUPROCENTOWI

Mimo dumy, jaką odczuwa przeciętny Amerykanin dla wszystkiego, co amerykańskie, znalazły podstępne za graniczne pomysły dostęp do amerykańskiej cywilizacji.

Tak więc świt zastaje amerykańskiego patriotę odzianego w pyjamę, strój pochodzenia wschodnio-indyjskiego, w łóżku zbudowanym według modelu pochodzącego z Malej Azji lub z Persji.

Budząc się spogląda na zegar średniowieczny wynalazek europejski, rzuca przekleństwo — skrócony wyraz łaciński, szybko wstaje i udaje się do łazienki.

Tutaj czuje się w prawdziwie amerykańskim otoczeniu — dopóki mu nie przyjdzie na myśl, że szkło zostało wynalezione przez starożytnych Egipcjan, kafle do ścian i podłogi przez ludy Bliskiego Wschodu, a porcelana przez Chińczyków.

W łazience goli się nasz Amerykanin, (zwyczaj zapożyczony od kapłanów egipskich), myje się mydłem pochodzącym od starożytnych Gallów i wyciera się tureckim ręcznikiem. Teraz powraca nieświadoma ofiara nieamerykańskich zwyczajów do sypialni i wkłada ubranie, którego forma rozwinęła się ze skór stanowiących strój dawnych koczowników w stepach azjatyckich, zapina je na guziki, których model powstał w Europie przy końcu okresu kamiennego. Strój ten, doskonały dla pracy fizycznej w chłodnym klimacie, nie nadaje się dla klimatu amerykańskiego. Ale zagraniczne zwyczaje i pomysły trzy mają naszego biednego Amerykanina na uwięzi.

A teraz wkłada Amerykanin na nogi sztywne futerały, które są wytwarzane ze skór według pomysłu dawnych Egipcjan.

Wreszcie zawiązuje na szyi jaska

wą chustkę, która jest resztką szala noszonego przez Kozaków — stąd krawat 17 wieku. A po tym Amerykanin rzuca ostatnie spojrzenia do lustra, starego wynalazku śródziemnomorskiego i — schodzi na śniadanie.

Tu podają mu pożywienie w naczyńkach glinianych, których nazwa „Chińska“ — zdradzają ich pochodzenie.

Widelec pochodzi z średniowiecznych Włoch, a łyżka z starożytnego Rzymu.

Gdy nasz patriota spożywa t. zw. amerykańskie śniadanie, następuje po kawie (pochodzącej z abisyńskiej rośliny) pomarańcz, której ojczyzną są kraje śródziemnomorskie.

Następnie spożywa potrawę z produktów zbożowych, pochodzących z Bliskiego Wschodu. Wreszcie zjada wafle (Skandynowia) smarowane masłem, będącym pierwotnie środkiem kosmetycznym na Bliskim Wschodzie.

Po śniadaniu wkłada na głowę kawałek filcu wynaleziony przez wschod-

nio-azjatyckich koczowników i śpieszy na kolej, wynalazek angielski.

Jeśli zanosi się na deszcz, bierze parasol, (wynalazek przyjęty z Indji). Na dworcu kupuje gazetę, płacąc monetą, której po raz pierwszy użyto w Lidii.

Siedząc w przedziale zapala papierosa (pomysł meksykański), lub cygaro (pomysł brazylijski). Jednocześnie czyta nasz Amerykanin nowości dnia w alfabecie pochodzącym od starożytnych semitów, drukowany sposobem wynalezionym w Niemczech na materiale pochodzącym z Chin.

Kończąc najnowszy artykuł wstępny o straszliwych wpływach idej za granicznych na amerykańskie instytucje nie zapomni podziękować nasz Amerykanin hebrajskiemu Bogu w indogermańskim języku za to, że jest stuprocentowym (system dziesiętny, wynaleziony przez Greków, Amerykaninem (Amerigo Vespucci, geograf włoski).

